

Про що можна довідатись із сімейного фотоальбому

Дунайська Вероніка 5-В клас

На цих фотографіях зображена моя прабабуся Марія зі своїми однокласницями. Фото були зроблені навесні 1941 року у фотоательє. Дівчатка закінчували школу, мріяли про подальше навчання, але Велика Вітчизняна війна змінила їх плани... На фотографіях залишилася безтурботна юність.

На цій фотографії зображений мій прадідусь Радочин Григорій Андрійович у дні Великої Вітчизняної війни на Ленінградському фронті. Він був танкістом. Фото зроблене 25 лютого 1944 року, коли відгримів бій і бійці відпочивали. Прадідусь сфотографувався, щоб надіслати це фото разом з листом своїм батькам, про що і було зроблено напис на звороті фото.

На цій фотографії зображений мій прадідусь Григорій Андрійович наприкінці Великої Вітчизняної війни. Його було тяжко поранено в обидві ноги і він потрапив у шпиталь. Фото було зроблене навесні 1945 року, після лікування.

На цій фотографії мій прадідусь Григорій Андрійович в 1950 році. Він дуже любив коней і працював на конезаводі. Фото зроблене випадково на території заводу, коли прадідусь годував лоша.

У 1958 році прадідусь з прабабусею придбали автомобіль «Москвич». Це було «перше авто на селі». І свої, і сусідські діти любили посидіти в ньому. Перше фото зроблене випадково. На другому фото сім'я поїхала у місто Кременчук у вихідний день і зробили сімейне фото. Моїй бабусі Раї тут 6 років, а її старшому брату Володимиру 11 років.

На цій фотографії зображена моя бабуся Рая зі своїми батьками. Фотографія була зроблена випадково у дворі, де жила бабуся, у 1961 році. Раніше, щоб випрати білизну, треба було її замочувати у великих ночвах або круглій балії, а потім прати у пральній машинці, зверху якої був ручний пристрій для віджимання білизни. На задньому фоні літня кухня.

Піонерський табір у радянські часи. У піонерів була своя форма. Вона складалась з обов'язкового носіння червоної піонерської краватки та піонерського значка. Ця фотографія була зроблена у 1964 році. У верхньому ряду п'ята справа моя бабуся Рая, якій 12 років.

-
- Мені було дуже цікаво погортати альбом моєї бабусі та її батьків. Старі пожовклі знімки ми завжди розглядаємо з насолодою. Адже наше життя скороминує, а те, що вчора нам здавалося вічним і непорушним, завтра стає лише спомином. Сімейні фото з роками стають більш цінними, адже з ними ми можемо повернутися в минуле.
 - Треба поєднувати усі види фото, більше спілкуватися з близькими і в подальшому передавати історію своїм дітям та внукам. Сімейні фото мають займати почесні місця у вашій галереї.